

med de tidligere, at medens Statsbanerne i Driftsberetningerne indtil Aaret 1924—25 opfører Tilslutningsafgiften som en særlig Post paa Regnskabet, skjuler Statsbanerne i det sidst aflagte Regnskab omhyggeligt denne Afgift under Posten „Andre Indtægter“. Grunden hertil forstaar man, naar man ser af de forskellige Privatbaners Regnskaber og Driftsberetninger, at af de 283 000 Kr., der i den sidste Driftsberetning fra Statsbanerne, hvori man kan finde Tallet opført som en særlig Post, figurerer som Tilslutningsafgift, betaler de 3 jyske Privatbaner, som har Tilknytning til Statsbanerne over Grindsted, nemlig Troldhede-Banen, Varde—Grindsted-Banen og Vejle—Grindsted-Banen, i alt 132 000 Kr. Af dette Beløb betaler Troldhede-Banen for sit Vedkommende igen de 70 000 Kr., jeg allerede har nævnt, uagtet den tilfører Statsbanerne en Indtægt paa det nøjeste af ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Vejle—Grindsted-Banen betaler 26 420 Kr., medens Statsbanerne paa denne Bane indtjener ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Ja, de nævnte Tal er, det maa jeg tilføje, for disse 2 Baners Vedkommende skønsmæssige, de fremgaar ikke direkte af Statsbanernes Driftsberetning, men, som sagt, de er nævnt for mig af Folk, der har betydelige Forudsætninger for at kunne skønne rigtigt. For den sidste Banes Vedkommende, Varde—Grindsted-Banen, har vi imidlertid Tallene i Statsbanernes egen Driftsberetning, opgivet af Statsbanerne selv. Denne Bane tilfører Statsbanerne en Indtægt paa 212 362 Kr., og for at tilføre Statsbanerne denne Indtægt maa Varde—Grindsted-Banen erlægge et aarligt Beløb af 36 000 Kr. i Tilslutningsafgift. Man vil af dette Tal se, det tilføjer jeg, at der paa langt nær ikke kan være Tale om, at Statsbanerne tilfører denne lille Bane blot tilnærmelsesvis en Indtægt, der kommer op i Nærheden af dette Beløb.

Til Sammenligning med de Beløb, som disse 3 jyske Baner aarligt maa betale i Tilslutningsafgift, skal jeg oplyse, at en Bane som Østsjællands Jernbane, der hører til de Privatbaner, der har den uopsigelige Overenskomst med Statsbanerne, kun betaler 6 090 Kr. i Tilslutningsafgift. Vi staar her overfor en skrigende Uretfærdighed imod de 3 jyske Privatbaner, en Uretfærdighed, der selvsagt ikke lader sig fastholde. Der maa ske en Ændring her, i det mindste maa Beløbene nedskrives i Henhold til Kronens Stigning, altsaa med ca. 40 pCt. Men dette forekommer mig ikke tilstrækkeligt. Skal Statsbanerne have Vederlag for deres Arbejde med at modtage Indtægter, hvad der,

det gentager jeg, i og for sig er urimeligt, saa maa dette Vederlag under alle Omstændigheder begrænses til kun at give Dækning for Statsbanernes virkelige notoriske Udgifter ved dette Arbejde — andet og mere kan Staten simpelt hen ikke være bekendt at forlange af Kommunerne.

Ja, men, kan man indvende, saa skal Statsbanerne altsaa give Afkald paa en betydelig Indtægt. Ja, det skal Statsbanerne, men det maa Statsbanerne virkelig se at skaffe sig Ækvivalent for paa anden Maade, og et og andet maa der nu nok være at rette i Statsbanernes Administration. Jeg vil tillade mig at begynde med Toppen, for det er dog vistnok dér, det er værst fat.

Ved en tidligere Lejlighed har jeg her i Tinget talt om Overarkitekten og hans store Stab, der virker som et helt Omsvøbsdepartement og i høj Grad fordyrende. Forholdet er jo det, at selv det mindste Byggeføretagende skal ordnes herindefra. Tilsynet med Opførelse af Bygninger foretages af disse Arkitekter, som kommer tilrejsende, og paa hvem Haandværkere og andre Entreprenører derfor ofte maa vente dagevis.

Hele dette Departement burde nedlægges, vi burde tilbage til Forholdet, som det oprindelig var, at Statsbanerne havde en Arkitekt som Konsulent, men i øvrigt blev saavel det Forarbejde, der paahvilede Arkitekten, som selve Opførelsen af Bygningerne udbudt i fri Entreprise, med Statens Konsulent som tilsynsførende, og uden at denne selv paa nogen Maade var pengelig interesseret deri. Og jeg vil tilføje, at Statsbanernes Arkitekter administrerer med en saa aabenlys Foragt for Skatteydernes Penge, at det ligefrem raaber til Himmelen.

Saa har vi Overingeniøren. Med hans Departement er det saamænd ikke bedre. Det Antal Ingeniører, som beskæftiges dér, kan uden Overdrivelse betegnes som vanvittig stort, og at Kvaliteten ikke svarer til Kvantiteten, det leverer de Herrer jo selv ret hyppige og sørgelige Beviser paa, saa mange, forekommer det mig, at det maa betegnes som højest risikabelt at overlade et saa stort Ingeniørarbejde som Bygningen af Lille Bælts Broen alene til disse Herrer. Der er saa mange Ingeniører ansat dér, at man for overhovedet at give dem noget at bestille maa anvende en Del af dem til Arbejde, som mindre kostbare Kontorassistenter lige saa godt kunde udføre. I dette Departement finder der Misbrug Sted af det, jeg vil kalde overkvalificeret Arbejds-kraft. Paa disse to Poster vilde der sikkert kunne indvindes meget store Beløb, større Beløb, end der blev Tale om, at Staten